

eksperter i evalueringer og akkrediteringer af uddannelser, haft et ledelsesansvar for en institutions/uddannelses kvalitetssikring, have været kvalitetssikringskonsulent eller på anden måde have opnået de fornødne kvalifikationer. Mindst et medlem skal have arbejdet med akkreditering i en international sammenhæng, fx gennem bestyrelsesposter i internationale kvalitetssikringsorganisationer eller i internationale evalueringer.

Til stk. 5.

Bestemmelsen fastlægger udpegningsperioden, samt at genudpegnings kun kan ske én gang.

Til § 5

Til stk. 1.

Universiteterne anmoder Akkrediteringsrådet om akkreditering af eksisterende og nye bachelor- og kandidatuddannelser samt masteruddannelser og anden deltidsuddannelse med henblik på efterfølgende godkendelse og dermed ret til at udbyde uddannelsen i Danmark, jf. også bemærkningerne til § 10. Omfattet af bestemmelsen er også fællesuddannelser, hvor udbuddet foregår i Danmark, men hvor visse dele af uddannelsen kun kan gennemføres i udlandet.

Til stk. 2.

Med den gældende universitetslov kan universiteterne kun udbyde uddannelserne nævnt i stk. 1 i Danmark. I det omfang universiteterne herudover kan udbyde uddannelser i udlandet, har der indtil nu ikke været et system til kvalitetssikring af disse uddannelser. Med bestemmelsen foreslås det, at det stilles som betingelse, at udbud af uddannelser i udlandet, som svarer til uddannelserne nævnt i stk. 1, enten skal akkrediteres af Akkrediteringsrådet eller kvalitetssikres i henhold til de nationale kvalitetssikringsregler i det land, hvor uddannelsen udbydes. Betingelsen foreslås for at sikre den nødvendige kvalitet i de danske universiteters uddannelsesudbud, også hvor der ikke er tale om uddannelser med statstilskud. Disse uddannelser omfattes ikke af de danske uddannelsesregler og godkendes derfor heller ikke efter § 10. Det foreslås, at universiteterne selv finansierer denne del af Akkrediteringsinstitutionens arbejde, jf. § 13, stk. 3.

Til stk. 3.

Det foreslås, at Akkrediteringsrådet får mulighed for at afvise anmodninger, hvor rådet umiddelbart kan konstatere, at uddannelsen enten ikke vil kunne akkrediteres eller godkendes. Der tænkes fx på situationer, hvor anmodningen ikke indeholder tilstrækkelig do-

kumentation for uddannelsens kvalitet og relevans, eller hvor rådet inden for de sidste to år har givet afslag på akkreditering af den samme eller en tilsvarende uddannelse, uden at forholdene har ændret sig væsentligt. Med bestemmelsens nr. 3 tænkes blandt andet på en situation, hvor rådet tidligt i forløbet bliver klar over, at videnskabsministeren vil anvende muligheden i § 10, stk. 3, for at beslutte, at uddannelsen ikke kan godkendes, eller hvor rådet selv umiddelbart kan konstatere, at uddannelsen ikke vil kunne godkendes grundet legalitetsmangler. Det kan fx være tilfældet, hvor oprettelsen af en uddannelse af universitetet er gjort betinget af nye statslige tilskud, som ikke kan bevilges, eller oprettelsen af uddannelsen er betinget af en ministeriel dispensation, som ikke kan opnås.

I de situationer, hvor det fx på grund af legalitetsmangler umiddelbart kan konstateres, at uddannelsen ikke vil blive godkendt, vil det ikke være hensigtsmæssigt at begynde en akkreditering af uddannelsen. I andre tilfælde vil det først vise sig senere i forløbet, at en uddannelse ikke vil kunne godkendes, fx fordi det ikke er samfundsøkonomisk hensigtsmæssigt at oprette uddannelsen.

Til § 6

Til stk. 1 og 2.

Ved akkreditering af eksisterende uddannelser nedsetter det faglige sekretariat et akkrediteringspanel til at gennemføre akkrediteringsvurderingen. Med eksisterende uddannelser tænkes på uddannelser, som universitetet allerede udbyder. Panelet skal vurdere, om uddannelsens kvalitet og relevans lever op til de fastsatte kriterier. For at sikre kvaliteten af akkrediteringerne, samt at danske videregående uddannelser lever op til internationale standarder, skal der i panelet være deltagelse af anerkendte nationale og internationale eksperter. Panelet sekretariatsbetjenes af det faglige sekretariat. Panelets akkrediteringsvurdering af en uddannelses kvalitet og relevans afrapporteres i en akkrediteringsrapport, som udarbejdes af det faglige sekretariat.

Til stk. 3.

Flere uddannelser kan akkrediteres samlet, fx hvor en bachelor- og en kandidatuddannelse udgør et samlet uddannelsesforløb, med den virkning, at akkrediteringsperioden fastsættes for det samlede uddannelsesforløb. I praksis vil det fremgå af universitetets ansøgning om akkreditering, om forløbet ønskes akkrediteret samlet. Rådet tager stilling til, om der er tale om uddannelser, hvor gennemførelsen af den ene uddannelse er et adgangskrav for optagelse på den anden ud-